

Sygn. akt II AKz 623/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Bożena Summer – Brasom

Sędziowie: SA Piotr Filipiak

SA Robert Kirejew

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Andrzeja Kuklisa

po rozpoznaniu

w sprawie przeciwko **L. G.**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 148 § 1 kk i in.

zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego L. G. na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13.10.2015r., sygn. akt XVI K 124/15, w przedmiocie przedłużenia czasu trwania tymczasowego aresztowania,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13.10.2015r., sygn. akt XVI K 124/15, Sąd Okręgowy w Katowicach, na podstawie art. 249 § 1 kpk, art. 258 § 1 pkt. 1 i 2 oraz § 2 kpk i art. 263 § 7 kpk, przedłużył stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego L. G., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 19.02.2015r., sygn. akt II Kp 60/15, na czas do dnia 19.02.2016r., do godz. 13.30.

Na postanowienie to zażalenie wniósł obrońca oskarżonego L. G., który kwestionując zachodzenie po stronie oskarżonego przyjętych przez Sąd Okręgowy przesłanek szczególnych stosowania aresztu tymczasowego, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie stosowania wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zważywszy na fakt, że we wniesionym zażaleniu obrońca oskarżonego nie kwestionuje zachodzenia w sprawie przesłanki ogólnej stosowania wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, za wystarczające uznać należy poprzestanie na stwierdzeniu, iż Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzuconego mu czynu. Odnosząc się natomiast do zakwestionowania prawidłowości ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy w odniesieniu do przesłanek szczególnych stosowania tymczasowego aresztowania, w pierwszej kolejności

zwrócić należy uwagę na aktualne brzmienie przepisu art. 258 § 2 kpk, który obecnie wprost stanowi, że zagrożenie surową karą implikuje obawy utrudniania prawidłowego toku procesu, o których mowa w art. 258 § 1 kpk („... obawy utrudniania prawidłowego toku postępowania, o których mowa w § 1, uzasadniające stosowanie środka zapobiegawczego, mogą wynikać także z surowości grożącej oskarżonemu kary”). Nie ulega natomiast wątpliwości, że zarzucony oskarżonemu czyn nie tylko należy do kategorii przestępstw wskazanych w przepisie art. 258 § 2 kk, ale co więcej, z uwagi na okoliczności wskazane w zaskarżonym postanowieniu, wymierzenie zań oskarżonemu surowej kary jest w pełni realne. Ponadto Sąd Okręgowy w sposób miarodajny wykazał, że po stronie oskarżonego przesłanki stosowania aresztu określone dyspozycją art. 258 § 1 pkt. 1 i 2 kpk zachodzą także same w sobie i aspektu tego nie podważają, w realiach przedmiotowej sprawy, okoliczności podniesione w zażaleniu. Zaznaczyć również trzeba, że stosowanie aresztu tymczasowego zazwyczaj skutkuje pogorszeniem sytuacji materialnej osób najbliższych dla tymczasowo aresztowanego, natomiast obrońca oskarżonego L. G. nie wykazał, aby w przedmiotowej sprawie miało ono skutkować wyjątkowo ciężkimi skutkami dla najbliższej rodziny podejrzanego, a zatem uznać trzeba, iż w sprawie nie zachodzi ujemna przesłanka stosowania aresztu tymczasowego określona dyspozycją art. 259 § 1 pkt. 2 kpk.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej.

Z/ - odpis postanowienia doręczyć oskarżonemu oraz jego obrońcy,

- akta zwrócić.